

16 Νοεμβρίου 2013

Ο Μητροπολίτης Σύρου Δωρόθεος Οδοιπορικό στην Ιερά Μονή Ξενοφώντος (φωτο)

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Τους ιμάντας των υποδημάτων λύομεν και γόνυ καρδίας εν ευχαριστία προς την Μεγαλόχαρην Θεοτόκον κλίνωμεν, διότι, μετά παρέλευσιν 40 ετών εις το Αγίωσυμον, υληρέν, Παναγιοφρούρητόν τε και Παναγιοστήρικτον Όρος ημάς και αυθις ανήγαγεν.

Με αυτά τα λόγια και με καταφανή συγκίνηση, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β΄ αντιφώνησε τον Πανοσιολογιώτατο Καθηγούμενο της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Ξενοφώντος, κατά την προσκυνηματική του επίσκεψη στο

Άγι
Σεβ
δεή
Ξεν

του
ικής
ονής
ύθεο

Β΄ :

Σεβασμιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα.

Μετά πλείστης πνευματικής χαράς και ιερών ωδών Σας υποδεχόμεθα, σήμερα, εις τας αυλάς του κορυφαίου του χορού των Μαρτύρων Αγίου Γεωργίου, εις το Αγιώνυμον Όρος. Σας υποδεχόμεθα και τους εκλεκτούς και αγαπητούς συνοδίτας και συνεργάτας Σας, εις το κεκοσμημένον και καταστόλιστον Καθολικόν της Ιεράς ημών Μονής, εντός της λαμπράς ατμοσφαιρας της Πανηγύρεως επί τη Ανακομιδή του ιερού Λειψάνου του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του τροπαιοφόρου.

Σας αναμέναμε ολοκαρδίως και ποθητώς, Σεβασμιώτατε, δια να εκφράσωμεν την αγάπην και τον σεβασμον απάσης της Αδελφότητος ημών προς την πολυσέβαστον Πανιερότητά Σας, και να δεχθώμεν τας αγίας Αρχιερατικές ευχάς

και πολυποθήτους ευλογίας Σας, κατά την πανέορτον ταύτην ημέραν.

Η ιερά νήσος της Τήνου ην επαξίως ποιμαίνετε μετά των λοιπών νήσων, αποτελεί σημείον πνευματικής μου αναφοράς, καθότι ηξιώθην εις τας αυλάς του ιερού προσκυνήματος να λάβω εκκλησιαστικήν παιδείαν και να διακονήσω εις το άγιον θυσιαστήριον της Ευαγγελιστριάς και της θεομητορικής Μονής της Οσίας Πελαγίας, κατά τας απαρχάς της ιερατικής μου διακονίας. Ευφράνθη η καρδιά μου και ανεπαύθη το πνεύμα μου επί των συμβεβηκότων ιερών γεγονότων και ανεξιτήλων αναμνήσεων.

Όθεν, σήμερον η Έφορος του Ιερού ημών Τόπου Κυρία Θεοτόκος εκπληρώνει τον πόθον ημών και έχομεν την μεγίστην ευλογίαν να υποδεχώμεθα την Υμετέραν Σεβασμιότητα εις το ευλογημένον Αυτής Περιβόλιον, προερχόμενον εκ της Θεομητορικής ιεράς νήσου της Τήνου, και η χαρά ημών επλήρωσε τας καρδίας ημών. Μάλιστα, η ευγενής και φιλόστοργος Αρχιερατική Σας καρδιά έχει την καλωσύνην να μεταφέρει, σήμερον, και προσφέρει εις την ιεράν Μονήν μας τίμιον Λείψανον της Οσίας Μητρός ημών Μεθοδίας της εν Κιμώλω, πλουτίζων ημάς δια των σεπτών ευλογιών και πρεσβειών Της· διο και ενθέρμως ευχαριστούμεν Υμάς, ευγνωμόνως αποδεχόμενοι την ουράνιον δωρεάν.

Εις το σεπτόν πρόσωπόν Σας, τιμώνμεν τον χάριτι Θεού κοσμηθέντα δια του μεγίστου χαρίσματος της Αρχιερωσύνης Ιεράρχην του Χριστού, όστις τυγχάνει φορέυς θείων ευλογιών και δωρεών, ταπεινώς απεκδεχόμενοι τας θεοπειθείς Αρχιερατικάς Υμών ευχάς προς συνέχισιν του Μοναχικού ημών δολίχου.

Η πανίερος και σεβασμία ημών Μονή λαμπρύνεται και σεμνύνεται επί τη μνήμη του θείου αθλοφόρου Γεωργίου του Μεγάλου, έχουσα του-τον ως φρου-ραρχον θερμόν και μέγαν Στρατηλάτην, γρηγορούντα και περι-θάλποντα πα-ντας τους ευλαβώς ενταύ-θα ανύοντας το της ασκήσεως στάδιον πατέρας και αδελ-φους. Δια τούτο, εν παννυχίω στάσει και φαιδρά καρδιά, επιποθούμεν ανυμνήσαι ευγνωμόνως και ασματικώς του πο-λυάθλου Γεωργίου τας χάριτας και την προς ημάς πολυχεύμονα προστασίαν, κατασπαζόμενοι τα θαυματό-βρυτα Λείψανα και την πάνσεπτον ιεράν Αυτού Εικόνα.

Γνωρίζομεν καλώς τα βαθύτατα αισθήματα αγάπης και ευλαβείας που τρέφετε προς την Κιβωτόν και το προπύργιον της Ορθοδόξου ζωής και πα-ραδόσεως, ως θεωρείται το Άγιον Όρος, η ενδοχώρα αύτη του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, που θεωρεί Θεομητορική εύνοια το ότι υπάρχει υπό την πνευματικήν εποπτίαν και χάριν του Ιερού Κέντρου της Ορθοδοξίας μας, το μαρτυρικόν Φανάριον.

Εις τας δυσχερείς ημέρας που διερχόμεθα, άπαντες έχομεν την ανάγκην η

αναγεννητική αύρα της πίστεώς μας να νεύση εις τας καρδίας όλων μας και πάλιν, και να μείνωμεν πιστοί εις τας ιεράς μας παρακαταθήκας και την Παράδοσιν της Εκκλησίας ημών, που σώζουν τον άνθρωπον.

Δεχθήτε, τιμιώτατε Πάτερ, τα ειλικρινή αισθήματα σεβασμού και αγάπης, ως και την θερμήν παράκλησιν όπως επευλογήσητε την Άμπελον ταύτην προς θείαν και πλουσίαν καρποφορίαν.

Ημείς δε άπαντες μετά βαθείας κατανύξεως ταπεινώς ευχόμεθα όπως υγιαίνετε, μακροημερεύετε και ενδυναμούσθε πάντοτε εν Κυρίω ίνα απροσκόπτως και θεοφιλώς διακονήτε την αγίαν Εκκλησίαν του Χριστού και την Ιεράν Μητρόπολιν όπου άόκνως εργάζεσθε εις την διακονίαν του Ευαγγελίου της ειρήνης και του λαού του Θεού.

Δεχθήτε, Σεβασμιώτατε, τούτο το ιερόν εικόνισμα του Μεγαλομάρτυρος προστάτου μας, το φιλοτεχνηθέν υπό αδελφού της Ιεράς Μονής ημών, ως φυλακτήριον και ευλογίαν διηνεκή. Εύχεσθε υπέρ ημών, πολυσέβαστε πάτερ και Δέσποτα.

Καλώς ήλθατε!

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος Β΄ αντιφώνησε ως εξής :

Ευλογητός Κύριος ο Θεός ημών, ο κατευθύνας τα βήματα ημών από της ναυσικλυτής και ναυκρατούσης νήσου Σύρου εις το περιβόλιον της Κυρίας Θεοτόκου, εις το οποίον εκατοντάδες, τον άνθρωπον αγαπήσαντες και την αμαρτίαν μισήσαντες διήνυσαν και διανύουν τον μοναστικόν αυτών δόλιχον, νυκθημερόν υπερ της εαυτών σωτηρίας, της των Αγίων του Θεού Έκκλησιών ευσταθείας και της του σύμπαντος κόσμου ασφαλείας δεομένοι.

Σώος, έντιμος, υγιής και μακροημερεύων έσοιτο ο της Αγιωτάτης Ορθοδόξου Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας Πρωτόθρονος και της Βασιλευούσης Πόλεως Ταγός Αξιόθρονος, ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο την ημετέραν ταύτην ιεράν αποδημίαν πατρικώς ευλογήσας.

Απείραστος κακών και άπειρος πραγμάτων λυπηρών, εν πολυομβρία εφετών αγαθών, είητε και υμείς, άγιε Ηγούμενε, και η περί υμάς Μοναστική της Ιεράς Βασιλικής, Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής ταύτης Μονής του Ξενοφώντος Αδελφότης, οι την ημετέραν ελαχιστότητα προσκαλεσάμενοι και καταξιώσαντες ημάς τιμιωτάτου σήμεραν απολαύσαι αγαθού, της προσκυνηματικής δηλονότι ελεύσεως ημών εις το πολυαιώνιον τούτο Μοναστικόν Ενδιαίτημα, το οποίον επί δέκα αιώνας τους πνευματικούς αναστεναγμούς και τας προς Κύριον δακρυοέσσας

εντεύξεις των εν αυτώ ασκουμένων Πατέρων στεγάζει ίνα συνιερουργήσωμεν μεθ' υμών, επί τη ευσήμω ημέρα ταύτη της Πανηγύρεως αυτού.

Τους ιμάντας των υποδημάτων λύομεν και γόνυ καρδίας εν ευχαριστία προς την Μεγαλόχαρην Θεοτόκον κλίνωμεν, διότι, μετά παρέλευσιν 40 ετών εις το Αγιώνυμον, υληόεν, Παναγιοφρούρητόν τε και Παναγιοστήρικτον Όρος ημάς και αύθις ανήγαγεν, τότε μεν ως υποψήφιον των Θείων Γραμμάτων φοιτητήν, επιτυχίας δεόμενον Αυτής, νυν δε ως Επίσκοπον Σύρου, υπέρ του εμπειπιστευμένου μοι ποινίου και εμαυτού καθοδηγήσεώς τε και επιστηριγμού ικετεύοντα Αυτήν, 12 δ' έτη ακριβώς, αφ' ης ημέρας την, ως υποψηφίου δια την Ιεράν Μητρόπολιν Σύρου, ευλογίαν παρά του αιιδίμου και μακαριστού της Ελλάδος Πάσης Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου ελάβομεν.

Ερχόμεθα, προσκυνηταί και ερευνηταί του “κάλλους της ψυχής”, του “κάλλους της ελευθερίας” και του “κάλλους της ιστορίας”, ίνα ενωτισθώμεν την ηχώ του «ενδόξου μας Βυζαντινισμού», αναβαπτισθώμεν εις την πνευματικήν ταύτην κολυμβήθραν της Ορθοδοξίας και του Ελληνισμού και εκ ταύτης αρουσθώμεννάματα ζωής και σωτηρίας, ζωογονούντα ημάς εκ της πνευματικής του κόσμου ερημίας.

Ήλθομεν εις το όρος Κυρίου, το υψηλόν, ένθεν προς Αυτόν ακοίμηται ευχαί αναπέμπονται νυχθημερόν, ημών κοιμωμένων, υπό ψυχών θείω έρωτι πεπυρωμένων, θάλασσαν διαπλεύσαντες και οδόν πορευθέντες, ημείς και συνεργάται εις το επίμοχθον ποιμαντικόν και διοικητικόν έργον ημών εκλεκτοί, Κληρικοί τε και Λαϊκοί, εκ της Δωδεκανησιακής ορμώμενοι Μητροπόλεως Σύροθ, προστάτιν και έφορον την Θεοτόκον κεκτημένης, Παλλάδιον την Θαυματουργόν Εικόνα της Μεγαλόχαρης Τήνου εχούσης, και εις εκάστην νήσον ως Θεοσκέπαστην, Κανάλαν, Χρυσοπηγήν, Μαρτιάτισσαν, Κορφιάτισσαν, Παντάνασσαν, Οδηγήτριάν, Τουρλιανήν και Καστριανήν Αυτήν τιμώσης.

Ήλθομεν εις την καθ' υμάς ιστορικήν Ιεράν Μονήν, την της Μεγίστης και Ιεράς Λαύρας συνηλικιώτην, ην «ο Πρεσβύτερος Ξενοφών, Ηγούμενος ενός των εν τω Όρει φροντιστηρίων» ίδρυσεν, επ' ονόματι μεν του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ετίμησεν, δια δε την εαυτού οσιωτάτην βιωτήν ως Μονήν Ξενοφώντος τοις πάσι γνωστήν κατέστησεν, τυπικόν δε και διαθήκην υπέρ αυτής συνέταξεν.

Ο δε μέγιστος δρουγγάριος Στέφανος «ανήρ τ' άλλα τε αγαθός και της θείας αρετής ακραιφνέστατος ζηλωτής, βρίθων τε πλούτω πολλώ και ουχ ήττον τοις λοιποίς μεγιστάσι παρά Βασιλέως τετιμημένος», δια της εαυτού ουσίας, πολλήν δεομένην επικουρίας, ως Μοναχός Συμεών, δαψιλώς ενίσχυσεν,

Ληστρικός δε και πειρατικός επιδρομάς, οικονομικός δυσχερείας, Μοναχών απορίαν και παντελή αντιμετώπισσα ερημίαν, έτει σωτηρίω 1784, Ιουνίου μηνός 13, δια Σιγγιλίου του Οίκουμηνικού Πατριάρχου Γαβριήλ του Δ΄, πρώτη των εν Αγίω Όρει Μονών εις την κοινοβιακήν τάξιν επανήλθεν, Παϊσίου του Λεσβίου πρώτου ηγουμενευσαντος, εις την πρέπουσαν αυτή περιωπήν αναδείξαντος και περίζηλον ταύτην καταστήσαντος.

Ήλθομεν εις το «αγχίθυρον τη θαλάσση ωραίον και θαυμαστόν μοναστήριον του Ξενόφου», ελκόμενοι και υπό του 4ου άρθρου του Κανονισμού αυτού, καθ' ο «Απαγορεύεται αυστηρότατα ο φυλετισμός, η φατρία και η διαίρεσις...», άρθρον το οποίον, καίτοι αγνοούντες, αυστηρώς εις την καθ' ημάς Ιεράν Μητρόπολιν και εις τας καθ' ημέραν σχέσεις μετά του συνοίκου εν Σύρω και Τήνω Ρωμαιοκαθολικού στοιχείου τηρούμεν, “ποτέ από το χρέος μη κινούντες», “τοις ορίοις α οι Πατέρες ημών έθεντο στοιχούντες και ούδέ κατά κεραίαν η ιώτα εν” εκ της αμωμήτου ημών πίστεως παραβαίνοντες.

Ήλθομεν την τιμίαν και χαριτόβρυτον και τον της νίκης δικαίως δεξαμένην στέφανον κάραν του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου προσκυνήσαι και τη θαυματουργή της Θεομήτορος Εικόνη της Οδηγητριάς προσπέσαι, της, την καθ' υμάς Ιεράν Μονήν έτει 1730, ως ενδιαίτημα και καθέδραν επιλεξαμένης, ην θεοτόκον Οδηγήτριαν η νήσος Κίμωκος ως προστάτιδα αυτής πανδήμως τιμά.

Εκ του, εν τη νήσω ταύτη Ιερού Παναγίας της Οδηγητριάς τεμένους κομίζομεν υμίν απότμημα ιερόν εκ των ένθα φυλάσσονται, ιερών Λειψάνων Μεθοδίας της Οσίας, της εν νήσω ταύτη ασκητικώς διαλαμψάσης, προς ευλογίαν και ενίσχυσιν υμών, συνοδευόμενον από του ημετέρου, περί της γνησιότητος αυτού ενυπογράφου Αρχιερατικού Γράμματος.

Πανοσιολογιώτατε Άγιε Ηγούμενε, εντιμολογιώτατε κ. Πρόεδρε του Συμβουλίου της Επικρατείας, Οσιώτατοι Πατέρες, Φιλάγιοι Προσκυνηταί, Άγιε Ηγούμενε,

της ισαγγέλου μοναστικής πολιτείας φέροντα Σταυρόν και την του Ηγουμένου σταυρικήν διακονίαν αναλαμβάνοντα, προσφέρομεν ωσαύτως εις υμάς, τον εν τη Εκκλησιαστική της Τήνου Σχολή τραφέντα, επιστήθιον Σταυρόν, ίνα προς αυτόν νυχθημερόν αφορών και τον προσπαγέντα εις αυτόν θεώμενος Θεόν, δύναμιν λαμβάνητε, ενίσχυσιν και επιστηριγμόν, την σταυρικήν εις αναστάσιμον πορείαν μεταποιών.

Εισελθόντες δ' εις την υμετέραν θεοστήρικτον μάνδραν, και όντες βέβαιοι περί των υμετέρων προς Κύριον ακοιμήτων προσευχών, την Πλατυτέραν νεφέλης Σκέπην του Κόσμου προς ημάς και τον περί ημάς ιερόν Κλήρον και τον φιλόχριστον

εφελκουσών Λαόν, εν ευχαριστία πολλή και υπομνήσει διαρκεί της ημετέρας προκυνηματικής ενταύθα αποδημίας, έγνωνεν απονείμαι υμίν και τοις συνασκουμένοις υμίν το Παράσημον της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως, τον σταυρόν δηλονότι, της Οσίας Μεθοδίας , αντευχόμενοι πληθύν ετών υγιεινών, εν πλουσιοδωρία θείων ιλασμάτων και δωρεών.

Συντάχθηκε απο τον Γραμματέα ΙΜ Σύρου, Αλέξανδρο Μαρκουίζο, φιλόλογο

Πηγή: imsyrou.gr